



## **N. KOCHS SKOLE**

**Skt. Johannes Allé 4**

**8000 Århus C**

**Tlf.: 87 321 999 Fax: 87 321 991**

**e-mail: [kochs@kochs.dk](mailto:kochs@kochs.dk)**

**[www.kochs.dk](http://www.kochs.dk)**

**Trøjborg d. 23. juni 2006**

### **Kære 9. klasser.**

I skal nu ud i livet.

Vi skal sige farvel til jer, og I skal sige farvel til os og hinanden – nogle af jer fortsætter måske sammen et stykke tid – i en 10. klasse eller på en ungdomsuddannelse – men det bliver på en ny måde, i en ny sammenhæng.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på det pres, I er og vil blive udsat for. Jeg hører politikere og andre meningsdannere kræve, at I skal skynde jer – I skal blive færdige med en uddannelse på mindst mulig tid. Danmark har brug for jeres arbejdskraft hurtigst muligt, så I kan forsørge alle os ældre – vi er mange flere end I er, så I skal i gang hurtigst muligt og arbejde hårdt.

"Grundskolen", ungdomsuddannelserne, de videregående uddannelser – ja al form for uddannelse bliver beskrevet nøjere og nøjere – kravene præciseres – pensum fastlægges – alt individualiseres – gruppeprøver og – eksaminer fjernes - og studietiden skæres ned.

Afskaf 10. klasse – væk med "fjumreår" eller livsdannelse, som jeg vil kalde det – lad være med tilfældigt arbejde - lad være med at rejse ud for at opleve, mærke verden.

Statens Uddannelsesstøtte – SU – afkortes. Der snakkes om præmiering og beskæringer.

Det er det mest fantasiløse og mindst kreative, jeg har oplevet i mit liv.

Det er efter min mening, økonomer, "controllere", der står bag. De ser tal og ikke mennesker – de ser produktion og ikke liv – de ser kvantitet og ikke kvalitet – de ser ensretning og ikke mangfoldighed – de ser individer og ikke fællesskab.

Jeg synes, at de er kedelige og et udtryk for middelmådighed og snæversyn.

De laver undersøgelser – de laver dem sammen med ligesindede fra andre lande – de finder alt det frem, de mener, man kan sammenligne landene imellem - så sammenligner de landene – de rangordner, giver karakterer – de analyserer – ser på forskelle – foreslår ændringer, så alle landene kan stræbe efter at nå det samme, blive mere ens.

Jeg synes, at de i stedet skulle arbejde for at udvikle samarbejdet mellem forskellige lande med forskellige baggrunde, forskellige styrkeområder, forskellige potentialer og muligheder, forskellige kulturer – styrke mangfoldigheden og udvikle fællesskabet i Europa og i verden.

Jeg håber og tror, at det er det, vi gør på N. Kochs Skole – det er i hvert fald, det vi beskriver i vores værdigrundlag.

Vi skal ikke gøre jer ens, men netop give jer muligheder, udfordre jer, styrke jeres selvtillid, støtte kreativiteten og sikre, at I lærer værdien af fællesskab – at alene kan man noget, men sammen med andre kan man meget mere.

Jeg har bestemt tillid til jer, og jeg forventer, at I tager stilling – danner jeres egen mening om, hvordan jeres liv skal forme sig – hvad der er livskvalitet for jer. Det er hårdt arbejde at skabe et liv, som opfylder ens egne behov og som bidrager til fællesskabet.

Men det er også sjovt, spændende og udfordrende, og det nås kun ved en gang i mellem at løfte sig over det "almindelige" - turde tage en chance.

Torsdag d. 2. februar var jeg til koncert med Lars Lilholt.

Den foregik i Røgen Forsamlingshus, 30 kilometer uden for Århus, hvor jeg bor.

Vi var ca. 150 mennesker. Der var en rigtig god stemning, og Lars Lilholt var virkelig i form.

Han har boet i Røgen et par år i begyndelsen af 1970'erne i "Brugsen", som var et kollektiv, han var med til at starte.

Jeg er med i bestyrelsen for forsamlingshuset og min opgave i forbindelse med koncerten var at sørge for aftensmad til "bandet" – de var 3 musikere, en lydmand og "runner" og Lars' kæreste. Det var hyggeligt lige at møde dem før koncerten, man føler sig sådan lidt mere med – det gik ganske godt med maden.

Jeg kender ikke specielt godt Lars Lilholts sange – jeg ved naturligvis, at han har lavet "Kald det kærlighed" og et par stykker mere: "Jens Langkniv" og om "Hvidstengruppen".

Det var derfor spændende at høre ham fortælle ind i mellem sangene, hvorfor han havde lavet de enkelte – og det gav sangene en ekstra dimension.

Pludselig fortalte han om en ny sang, han havde lavet for ganske nylig.

En sang han havde lavet i protest.

På sin hjemmeside skriver han d. 26. februar næsten det samme, som han fortalte i Røgen:

*Der findes to sange jeg ikke kan holde ud. Den ene er " Vi voksne kan også være bange" og den anden er "Flyv ikke højere end vingerne bærer." De gir mig kvalme. Det er da først når børn oplever deres forældre blive rigtig bange at de mister deres tryghed. Det skal man ikke*

*spøge med, og slet ikke synge i flæng omkring et lejrball. Jeg har altid overfor mine børn kørt stilen; " far kan det hele og er den bedste og stærkeste i verden, så slap du af min dreng (eller pige) og leg videre." Jeg har også altid påstået at jeg var den smukkeste i verden, men den opponerer de hurtigt imod, og det er så i orden. Selvfølgelig finder de ud af en dag, at det er løgn, og at far hverken er den bedste eller stærkeste, men da er de forhåbentlig så store, at de kan flyve selv.*

*Lykkes bedrageriet har man gjort sine børn en stor tjeneste. Den anden sang " flyv ikke højere end vingerne bærer" er den store dumme hyldest til middelmådigheden. Ved jorden at blive tjener os bedst., du skal ikke tro du er noget, og stikker du snotten for langt frem, bliver du bare forkølet. Janten på vers. Sagen er jo at vi kan flyve, i hvert fald i tanken, og at det er langt at foretrække at holde hinanden oppe end nede.*

*Derfor ville jeg lave en lejrballsang, der sagde det modsatte af de to kvalmende.*

*Omkvædet gav sig selv. Bare en lille omskrivning og der står*

*Flyv endelig højere end vingerne bær`  
Ved jorden at blive gør dig bare sær  
Gå op imod vinden,  
når det bider i kinden,  
er du kommet nær*

*Fugle der skal i luften går op mod vinden og finder de termiske opvinde. Samme princip gælder for svævefly. Men tilbage til min nye lejrballsang. Jeg kan godt se historien minder lidt om myten om Ikaros. Han får to nye vinger af sin far, og sammen undslipper de uhyret i labyrinten i Knossos på Kreta. Og så alligevel. Ikaros får formaninger om ikke at flyve for højt, for så smelter vokset i vingen og han styrter i havet. Hvilket sker. Så der er sgu også for meget jante over ham. Selv om det selvfølgelig er rigtigt. Man skal bruge fornuften, og brændte vinger er her masser af. Bare se jer omkring. Men det skal vi ikke fokusere på, nej vi vil fremad, opad, få nye ideer og stå på hinandens skuldre. Mine unger skal turde tro på sig selv og at det umulige kan lade sig gøre. Blot vi ikke glemmer, at ømheden mellem os, altid vil være det vigtigste.*

Jeg kom til at tænke på jer og på min tale til jer i dag, da jeg hørte ham – og besluttede vel egentligt allerede dengang, at den skulle med i talen – og nu fik I også hans ord med på vejen.

Jeg synes, at det er sådan nogle sange, vi har brug for i disse tider – og jeg synes, at vi skal høre den sunget nu.  
Jeg har bedt Kathrine fra 8.b. synge den sammen med koret.

### ***Flyv endelig højere end vingerne bær´.***

*Læn dig ud mod en opvind  
og tænk så frit du kan.  
Det´ det pureste opspind  
at der er noget der ikke tænkes kan*

*Lad dig bare beruse  
af fart og højdeskræk  
henover haver og huse  
ja vi flyver endnu længere væk*

*Flyv endelig højere end vingerne bær´  
ved jorden at blive gør dig bare sær  
gå op imod vinden – når det bider i kinden  
er du kommet nær.*

*er livet i labyrinten  
uoverskueligt?  
Kan du få øje på splinten?  
Er det svært at trække vejret frit?*

*Så kan det hjælpe at svæve  
som en albatros.  
Du vil ryste og bæve,  
når du hæver dig op over os*

*Flyv endelig højere end vingerne bær´ .....*

*Blot du husker at solen  
kan brænde vinger af.  
Stik ikke noget under stolen  
brændte vinger er her masser af*

*Flyv endelig højere end vingerne bær´ .....*

Nogle af mine tanker/ord om teksten skal I have med:

*"Læn dig ud mod en opvind og tænk så frit du kan."*

Lad fantasien løfte dig op – vær kreativ.

*"Det er det pureste opspind, at der er noget, der ikke tænkes kan."*

Alt er muligt.

*"Flyv endeligt højere end vingerne bær'."*

Fantasien og kreativiteten har ingen begrænsninger.

*"Ved jorden at blive gør dig bare sær."*

Lad være med at efterligne andre – find dig selv.

*"Gå op imod vinden."*

Vær selvstændig – prøv tankerne af.

*"Når det bider i kinden, er du kommet nær."*

Man kommer ikke let til det, det kræver arbejde, så det kan mærkes – men du kan.

Resten af teksten må I selv arbejde videre med.

I har hver jeres udgangspunkt i livet.

I er forskellige, men I kan alle mere, end I selv og - måske vigtigere - andre tror.

Kan I finde sammen med andre og bruge hinandens styrker, kan I endnu mere – I kan løfte hinanden op – I kan være med til at skabe en bedre verden.

I skal have en gave med jer.

Det er vores smykke, omridset af vores "hus" – vores logo – med regnbuen igennem. Jeg synes, at det har noget af skolens "ånd" i sig.

"Huset" er grundlaget. Det er os alle sammen – børn og voksne – vi der udgør N. Kochs Skole. Det er vores måde at være sammen på, at tage vare på hinanden på – det er fagene, og det er måderne, vi lærer at arbejde på. Det er vore erfaringer og resultater.

Farverne i regnbuen, vores egen omvendte regnbue – RØD, GUL, GRØN og BLÅ – det er der, I børn vokser op på skolen.

Først RØD eller GUL, så en ny udfordring på GRØN og endelig BLÅ, hvor I bryder ud gennem taget for at flyve videre ud i livet.

Men farverne er også livet på skolen, projekter, fest, musik, latter og leg. Farverne er overskud og energi.

Smykket skal minde jer om, hvor I kommer fra, hvad I har oplevet her – men det skal også give jer kraft og styrke i jeres videre liv.

Det skal give jer mod til at vove – turde prøve noget nyt – flyve – se tingene fra en helt ny vinkel.

Jeg vil gerne ønske jer alle tillykke med jeres afgangsprøver og ønske jer held og lykke i jeres liv fremover – vi har store forhåbninger til jer.

Kærlig hilsen

Stig